

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evandġelje: Lk 20, 27-38

U ono vrijeme: Pristupe neki od saduceja koji niječu uskrsnuće i upitaše Isusa: »Učitelju! Mojsije nam napisa: Umre li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. Naposljetku umrije i žena. Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu.«

Reče im Isus: »Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.«

»A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Tà svi njemu žive!«

Bog živih

Evandjelje ove nedjelje izaziva nas i poziva na vjeru. Ne radi se o ničemu drugom nego o stvarnosti vječnoga života kod Boga a s tim je povezano i uskrsnuće. Vjera u naše vlastito uskrsnuće temelji se na uskrsnuću Gospodina našega Isusa Krista. Već je sveti Pavao jasno izrazio: "Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša." (1 Kor 15,14)

Za vrijeme svoga javnog djelovanja Isus je susretao mnoge ljude koji su se prema njegovoj poruci postavljali kritički. Već u Isusovo vrijeme bilo je ljudi, koji nisu vjerovali u besmrtnost duše i u uskrsnuće. Oni nisu mogli predložiti sebi sa svojim ograničenim razumom, da postoji život nakon smrti, i zato su odbijali dotičnu vjeru. Radi se prije svega o religioznoj saducejskoj stranci.

Tako su sadašnji imali svoju vlastitu predodžbu u odnosu na uskrsnuće od mrtvih. Pri tome mora se imati pred očima koji su utjecaj imali sadašnji na religiozni i politički život židovstva. Oni su sačinjavali jednu vrstu elitnog udruženja koje je svoje članove regrutiralo prije svega iz visokih slojeva društva: viši činovnici, bogati trgovci, posjednici i svećenici. Da bi sačuvali svoj utjecaj nad hramom i najvišim sudovanjem, održavali su dobre odnose s okupatorskom rimskom vlasti. Nama poznati Kajfa također je bio angažirani sadašnji kao i neki drugi veliki svećenici. Prihvaćali su kao obvezno pismo samo Mojsijev zakon i odbacivali su svaku usmenu predaju. Vjera u anđele i duhove za njih je bila opasna novotarija. Za njih ne postoji uskrsnuće od mrtvih, nego prema njihovoj vjeri svaki čovjek, bio on dobar ili zao, nakon smrti dolazi u tamni svijet šeola.

Saduceji postavljaju Isusu pitanje kako bi ga ulovili i pokazali da je neodrživa tobožnja vjera u uskrsnuće. Oni pokušavaju ismijati vjeru u uskrsnuće konstruiranjem slučaja u kojem se spominje sedmero braće koji su oženili istu ženu. Čitamo u Ponovljenom zakonu: "Kad braća stanuju zajedno pa jedan od njih umre a da nije imao sina, žena pokojnoga neka se ne preudaje izvan kuće, nego neka k njoj pristupi njezin djever i uzme je sebi za ženu te izvrši djevorsku dužnost." (Pnz 25,5)

Prvi od sedmero braće oženio se sa ženom i umro je. On umire a nije iza sebe ostavio djecu. Prema židovskom običaju drugi brat ženi udovicu svoga umrlog brata. Također nemaju djece. To se ponavlja do sedmog brata. Konačno umire i žena koja ni s jednim bratom nije imala djece.

Stoga šaduceji pitaju: "Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu?"

Priznajemo, to zvuči logično: pretpostavivši da se život nakon uskrsnuća predočava u zemaljskim kategorijama. Upravo je tu pogreška, kako Isus kaže, jer: "Samo se u ovom svijetu ljudi žene." U svom odgovoru na glupe argumente saduceja poziva se Isus isto tako na pismo: Mojsije je nazvao Boga Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim. Ako je Gospodin Bog živih, tada je Bog i onih koji su umrli. Odnos prema Bogu ne završava smrću: za Boga su svi ljudi živi. Budući da su svi uskrsnuli sinovi i kćeri jednoga Boga, svi imaju udjela u jednoj obitelji.

Bog nije "Bog mrtvih, nego živih" (Lk 20,38). Te Gospodinove riječi obistinile su se u njegovom vlastitom uskrsnuću od mrtvih. Ujedno je i nama darovano obećanje, da ćemo u jedinstvu s Isusom Kristom uskrsnuti od mrtvih. Apostol Pavao je uvjerenja: "Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime." (1 Sol 4,14)

To osvjedočenja vjere tješi nas i daruje nam nadu: za nas same, ali i za sve one koji su pred nama pošli u smrt. Mi molimo za njih, da ih Gospodin Bog uzme u svoje vječno kraljevstvo i da im dade vječni život u svojoj radosti.

U uskrsnuću će naše tijelo biti preobraženo i proslavljeno prema slici uskrsnuloga i proslavljenog Krista. Smrt nam ne može više ništa nauditi; svaki čovjek stoji u neposrednom zajedništvu s Bogom.

Ujedno smo u zajednici svih svetih spašenika povezani u poštovanju i čistoi ljubavi. Braka više ne će biti, ali će se ipak svi koji su na zemlji bili povezani u ljubavi, opet naći u nebu, ako su umrli u prijateljstvu s Bogom. Bog sve čini dobro; on ispunja našu čežnju za ljubavlju, mirom i pravednošću, on nam daruje vječni život, daje nam da sudjelujemo na Kristovu uskrsnuću.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/32-nedjelja-kroz-godinu-3/>

Posveta Lateranske bazilike – majke i glave svih crkava

Katolička Crkva slavi 9. studenoga blagdan posvete Lateranske bazilike. Lateranska bazilika ima svoj značaj po tome što je stolna crkva rimskih biskupa.

https://www.google.com/url?sa=t&rd=3&as=s&source=web&cd=3&cad=rja&uact=3&ved=2ahUKEwivZaWw_6AHURcolHtDeAYQFnoECAQQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.bitnond%2Fviera%2Fsvetac-dara%2Fpateranske-bazilike-maka-i-dava-svih-ckava-posveta